

קולנוע

חדר

חובה לראות

ומכריקים על שתי נערות, אחת עירונית ואחת כפרית, המלמדות זו את זו פרקרימוסר ומינהגיה חיים.

***** דג ושמור נדה (טיי) *****
לת, תל-אביב, מוצג גם בירושלים ובחיפה, אונליה) — אחד הדגים הנדירים באקווריום הקולנועי, היודע לשחות בקומדיה ואינו מתקנה. ג'ון (מלון פולטי) מונטי פייטון) קליז כתב תסריט והיגד את דמויותיו כך שכל רגע הוא בידור, שנינות, רומנטיקה ועוד קץ. צוות מיקצועי לא מפגז אחריו: ג'יימילי קרטיס מתגלה כקומיקאית אירונית. לידה מיי קל פאלין כגמגמן תמים וקווין קליין כמאהב המפסידן (אוסקר מישהנה).

***** הידע בקאנטרי (גורדון, אונליה) — סרט בריטי רגיש, נכון ומצולם יפה על תרבות מול בורות, רגישות מול תסכולים. משחק מעולה — כרגיל אצל האנגלים.**

***** עבריינית קמנה (דיונוף, צרפת) — גירסה נשית ל-400 המלקות, מצטיינת במאפיין של פרנסואה טריפו, בעל הרעיון המקורי. תהליך התבגרות ואהבת קולנועי. שארלוט גינס' בורג מצטיינת.**

***** פלה הכובש (מו' סיאון, דנמרק) — עובד-ארמה שוודי ובנו מלטים ממולדתם העניה, ומחפשים עתיד ורוד יו**

תל-אביב: מיכתב מאשה אלמונית, בנגל המילחמה היא, פלה הכובש, קפה בנגד, ארבע ההרפתקות של רנט ומיראבל, מי הפליל את רוני רביץ הדיק סטור הנדול, חודש בקאנטרי, עבריינית קמנה.

חיפה: מי הפליל את רוני רביץ

ירושלים: שדות החיטה האדומים, פלה הכובש, ארבע ההרפתקות של רנט ומיראבל, מי הפליל את רוני רביץ הדיק סטור הנדול.

תל-אביב:

***** מיכתב מאשה אלמונית (תכלת, ארצות-הברית) — סרט שחור-לבן של מאכס אופולס משנת 1938, שיכול להביס בקלות את הסרטים שנעשו 50 שנה אחריו. סיפור אהבה טוטאלי על נערה שהתאהבה בפסנתרן פוחח ולמרות שיבילתה עימו לילה אחד של אהבה וילדה את ילדו בכוחות עצמה שמרה לו אמונים במסירות והקי ריבה את חייה למענו. לואי ז'רדן וג'ון פונטיין נהנים משרביטו הקסום של אופולס.**

***** הדיקטטור הגדול (פאר, מוצג גם בירושלים)**

קלודט קולבר וגרי קופר: דורקרב

כך, שלא יהיה לו מן העניין שום תענוג. השניים, גרי קופר וקלודט קולבר מתנצחים במשך שעה וחצי, והאהבה מנצחת בסופו של דבר. מה שיפה, זו הדרך לניצחון. החיזורים הנתיקלים בסירוב מוחץ. בן האצולה (דייוויד ניבן בחיוליו), שנאלץ להיות מזכירו של המיליונר, והוא אך בקושי יודע לכתוב. ועוד התחכמויות שונות ומשונות, כיד הדימיון הטובה של בילי וילדר וצ'ארלס בראקט התסריטאים, ותחת ידו האמונה של לוביטש האחד והיחיד.

אילוף הסודר

אשתו השמינית של כחול הזקן (דיונוף, תל-אביב, ארצות-הברית) —

איש לא עושה קומדיות כאלה, אפילו היום, 51 שנה אחרי שארנסט לוביטש עשה את הסרט הזה. זה קל, קולה, מבריק, ומלא בהמצאות שרק לוביטש יכול היה להמציא כמותו.

מיליוני אמריקאי בריבירה הולך לקנות מיג'מה. הוא מבקש לרכוש רק את החולצה, כי אינו משתמש במיכנסיים, והוא מיליונר משום שהוא יודע לא לקנות את מה שאינו צריך. החנות כולה על הרגליים כאשר מופיעה גברת חיננית ומתנדבת לקנות את החצי השני, וכך מתחיל הסיפור אילוף הסודר נוסח לוביטש. היא בתו של מארקו, ובתור ששכחה, נצר לשוללת ארוכה של עצלנים חסרי-מעש ותועלת. הוא סמל הפריזון המרץ והפעלתני. הוא רוצה לכבוש אותה בקיסמו וגם בכספו, אם לא הולך אחרת. היא אינה מוכנה למכור את עצמה במחיר, ואם כבר בכסף, היא תגבה אותו

שחקנים יאנג, ווד, וקפלוס: דמויות דקות

קצת ואחר-כך אי-אפשר להפסיק. סירטו של הארולד בקר יכול היה להיות משל מרתק על עולם-העסקים המודרני, שהכסף הפך בו למוטו אבסטרקטי. הוא יכול היה גם לשמש אזהרה מפחידה נגד השימוש בקוק'אין. אבל ראשית חוכמה, צריך היה, לשם כך, לבנות דמויות יותר עבות וממשיות מלני בראון ואשתו לינדה, שהם שקופים ומשעממים למדי. ג'יימס וודס אמנם עצבני ומתוח מן הרגע הראשון ושון יאנג יפה, אבל זה לא מספיק.

מה מריץ את לני?

הדחיפה לצמרת (פאר, תל-אביב, ארצות-הברית) — כל מי שפגש פעם

סוכן-ביטוח חלקלק, המוכר ללקוח את אבן המצבה עוד לפני שהחל לחוש בכאב-ראש, יודע בוודאי למי הכוונה בדמות של לני בראון בסרט זה. בראון הוא אחד, שם אממין ביכולתו למכור — משהו אחר ממילא אינו יודע — רק אם יתנו לו הזדמנות.

בניו-יורק כולם מוכרים, זה קשה. אבל יש גואל, בדמות איש-עסקים מקליפורניה המאמץ אותו, לוקח אותו לחוף המערבי ומלמד אותו איך למכור קרקעות בעסקות מטורות ממס לרופאים ולפרקליטים הטובעים בכסף. העסקים משגשגים מיד, עוד מיליוני בן-לילה צץ לעולם, עד שנפוצה שמועה כי הממשלה עומדת לחסל את מקלטי-המס. בן-לילה, נעלמים הליקוחות של בראון כלא היו והוא, שהחל לחיות לא רק על מה שהרוויח אתמול והיום, אלא גם על מה שירוויח מחרתיים, נשאר תקוע בחבובת. כדי להתעורר, מסינמים קצת, ואחר-כך עוד

סירטי קולנוע בטלוויזיה

**** גבעת הזעם והנקם (יום רביעי, 24 במאי, 22.05) — מערבון מיקצועי על שריף, שצריך לשלוח רוצח מתוך עיירה, שבה כולם הם בני בריתו. ג'ון סטרג'ס (דו קרב בארקי קוראל) ביים את קרק דאגלס ואתנוני קווין. (1959)**
**** חרטום (יום שישי, 26 במאי, 22:30) — סרט בהחלט אקטואלי, גם אם לא דווקא בזווית שמציג הבימאי בזיל דרדן. העימות בין נגדל גורדון לבין השבטים המוסלמיים בסודאן. צ'רלטון הסטון, הנגדל הבריטי ביש-המזל מתעמת עם לורנס אוליביה המנהיג את השבטים המורדים, עם ש-חקנים כמו ראלף ג'יארדסון וריצ'ארד ג'ונסון. (1966)**
**** סיפור שונה (יום רביעי, 31 במאי, 22:05) — הומו מחלק דירה עם לסבית. בהתחלה הם רבים, אחר כך הם מסתדרים. מן הימים שלפני האיידס, אבל עשוי בחיבות ובאווירה אוהדת. פרי קינג ומג פוסטר הם בני הזוג המוזר. בימאי: פול ארון. (1978)**

תר בדנמרק השכנה. קדרות החיים מוארת בחום האנושי של הרמוניות ובאהבה שיש לבימאי בילי אוגוסט אליהן, עם מאכס פון סידוב (אוסקר הסרט הזה).
***** איש הגשם (שחף, מוצג גם בירושלים ובחיפה, ארצות הברית) — אלוף האוסקר רים של השנה. ראסטין הופמן הוא אוטיסט היורש שלושה מיליון דולר, קרוז הוא אחיו, המבקש לגזול ממנו את הירושה. כארי ליונסון ביים במיומנות רבה.**

***** יחסים מסוכנים (רב חן, מוצג גם בירושלים ובחיפה) — שחיתות וניווך של האצולה הצרפתית המשתעשעת במישחקי-כוח על חשבון החלישים. ג'ון קלוז, שכמעט זכתה באוסקר, ג'ון מלקוביץ ומישל פייפר הם כולם בסדר, אבל הדיקטטורית משכנעת יותר מהם. והיא אכן קיבלה אוסקר.**

— הדימוי והאיי-הישיווין המהיר תיים בין ספר יהודי לצורך גרמני ממצויאים כמה מצבים אבסורדיים.
***** מי הפליל את רוג'ר רביץ? (חן, מוצג גם בחיפה ובירושלים) — כל יצורי הוליווד המצויירים הותרו מ-שלוותם, כדי לשרת את המתחן המדגים את החלום האמריקאי הקולנועי בשלמותו, אין חיץ בין אמת לדימיון ויצור מצוייר אינו ממש פחות מיצור חי. בוב הוסקינס אדיר בהתחשב בעובדה שהצטלם בריאלוגים עם מסך כחול, בוב זמקיס נהנה מגיבוי מלא של שפילברג וממיקצוענות עילאית של צוות מאיירים מופי לא שזכאי גם זכאי לאוסקר שקי-כל.**
***** ארבע הרפתי קות של רנט ומיראבל (רב חן, מוצג גם בחיפה, צרפת) — אריק רוהמר מתקרב לגיל 70 וצעיר מתמיד, בארבעה סיפורים קצרים**

בגנות הרשעות

זעקה באפלה (בן-יהוד, דה, תל-אביב, אוסטרליה) —

הסיפור מבוסס על פרשה אמיתית שזיעזעה את אוסטרליה בעשור האחרון. ב-1980 הואשמה לינדי צ'מברלין כי רצחה את בתה התינוקת, עזריה, כאשר חנתה יחד עם בעלה, מייקל, ושני בניה, טגנלי צוק איירס האימתני, במיסגרת חופשה. טענותיה, שכלב פרא חטף את התינוקת מן האותל לא התקבלו, ולמרות שלא היו שום הוכחות ממשיות לאשמתה ושום מניע לא נמצא כדי להסביר את המעשה, ידוונה למאסר עולם ועבודת-מרד. המש שנים לאחר מכן, נמצא פריט מלבושה של התינוקת במידבר, שהוכיח שטענות האם צודקות, אבל רק בשנה שעברה, במישפט חוזר, הוסיף ממנה כל חשד. הבימאי פרד שמוציא אינו מעוניין בעצם בהורחאת הפותה של לינדי צ'מברלין, שהיא לגבוי מובנת מאליה. מה שמעסיק אותו, זו הנבזות של אמצעי-התיקשות, שחיטטו בלי שום התיחשבות ובלי שום אחריות והמציאו עובדות

מריל סטריפ: אשמת התיקשות

כדי למכור עיתונים, והצביעות של המיטטרה והפרקליטים, שבעניניהם כל העניין אינו אלא התכתשות שבה צריך לנצח, ללא שום קשר עם הצדק. מעל הכל, הוא כועס על דעת-הקהל הנבערת, המוכנה תמיד להאמין לרע יותר ולספק לכל שמועה כנמיים. מאחר שהוא מסיר כל ספק מן הדמויות של לינדי ובעלה, הוא גם מפחית במידה רבה את העניין של הסרט, המהווה כנראה נאמ'נה לפרשה, אך מתאים יותר למסה פילוסופית.